

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 27871-07 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' [REDACTED]

בפני כב' השופטת דלית ורד

מ.י. ענף תנועה ת"א
ע"י עו"ד נאוה עוז

בעניין: המאשימה

נגד

[REDACTED]
ע"י עו"ד לירז דרזי

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו נטען כי נהג ברכב בהיותו שיכור, משממדם בגופו ריכוז אלכוהול של 425 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף, עבירה בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.
מטעם התביעה העידו בפני השוטרים גיל גואטה ואפי פרידמן שעצרו את הרכב, השוטר אמי סמואל שערך לנאשם את בדיקת הינשוף וטכנאי מעבדת מכשור ואכיפה שערך ביקורת תקופתית למכשיר הינשוף בו נבדק הנאשם. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.
2. לפי חומר הראיות שהציגה התביעה, הנאשם נעצר ביום 24.4.07 שעה 04:50 לפנות בוקר, לאחר שהשוטרים הבחינו ברכב שנסע ברחוב שנצינו אשר פנה לרחוב יצחק שדה. מפיו של הנאשם נדף ריח אלכוהול, הוא הודה כי בילה במועדון ושתה במשך כל הערב שתיים או שלוש בקבוקי בירה. את הבירה צרך מחוץ למועדון, כך לפי האמור בדוח המאפיינים. בשעה 05:00 נערכה לנאשם בדיקת מאפיינים. הנאשם הצליח במבחני הביצוע, אך מפיו נדף ריח אלכוהול, התנהגותו הייתה רדומה והוא דיבר בקול חלוש. בדיקת הנשיפה החלה כעשרים דקות לאחר עצירת הרכב. השוטר גיל גואטה טען כי השגיח שהנאשם לא יאכל או ישתה בזמן ההמתנה לבדיקת הינשוף. בנשיפה הראשונה התקינה התקבלה תוצאה של 465 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף, ובנשיפה השנייה התקינה התוצאה הייתה 425 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף. על פניו מדובר בפער שאינו זניח גם אם אינו עולה כדי 10%. משיוחסה העבירה לנאשם הוא טען: "שתיתי רק 2 בירות או 3".
3. טכנאי מעבדת מכשור ואכיפה העיד בפניי והוגשו באמצעותו דוח הביקורת התקופתית שנערכה ביום 25.2.07 כרטיס מכשיר הינשוף הספציפי ותעודות הבלון.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 07-27871 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' ב

4. הנאשם מצידו טען בעדותו כי לא היה שיכור. לטענתו, הוא שתה במועדון רק שני בקבוקי בירה, ואותם צרך עוד בתחילת הערב, כשאת שני הבקבוקים לגם תוך פרק זמן קצר. קשה לומר כי עדותו של הנאשם הייתה משכנעת.
5. בא כוח הנאשם טען בסיכומיו כי על פי טופס הביקורת התקופתית, ערך הבלון ביחידה בו השתמשו לצורך הכיול היומי של המכשיר היה 350 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר, ואילו על פי תעודת הבלון שהוצגה ושעל פיה נערך הכיול היומי הערך היה שונה ועמד על 345.5 מיקרוגרם בליטר. מכאן עולה לטענתו כי לא ניתן לדעת מה היה ערך הבלון שבו נערך הכיול היומי, והאם תעודת הבלון שהוצגה אכן מתייחסת לבלון שהותקן בפועל ביחידה. הוא הוסיף כי בכרטיס המכשיר הרלוונטי אין כל איזכור בנוגע להתקנת בלונים או החלפתם בתקופה הרלוונטית, היינו, בין אם מדובר בבלון בעל ערך של 350 מיקרוגרם בליטר או בבלון השני בעל ערך של 345.5 מיקרוגרם.
6. עיון בכרטיס המכשיר שהוצג בפניי, מלמדנו כי אכן אין כל אזכור בנוגע להתקנת או החלפת בלונים בתקופה הרלוונטית. לפיכך, לא ניתן לדעת מה היה ערך הבלון שהותקן ביחידה במועד ביצוע העבירה ואשר באמצעותו בוצע הכיול היומי. עצם העובדה שהוצגה תעודת בלון אין בה די, אלא יש להוכיח כי אותו בלון הותקן בפועל לצורך ביצוע הכיול היומי של המכשיר. היינו, יש לקשר בין תעודת הבלון לבין המכשיר הספציפי בו בוצעה הבדיקה. הפגם עליו הצביעה ההגנה הינו פגם מהותי. משלא ניתן לדעת בוודאות מהו ערך הבלון שהותקן ביחידה לצורך הכיול, הרי לא ניתן לקבוע כי הכיול היומי של המכשיר היה תקין.
7. כאמור, הנאשם עמד בהצלחה במבחני הביצוע הכלולים בבדיקת המאפיינים. ניכרו בו סימני שכרות, אך איני סבורה כי די בסימנים שנמצאו על מנת להגיע למסקנה במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי כי נהג תחת השפעת אלכוהול בניגוד לתקנה 2(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

לאור האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק, וכך אני מורה.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ב, 08 פברואר 2012, במעמד באי כוח הצדדים

דלית ורד, שופטת